

Kazatel: Josef Hurta

Čtení: J 20, 19 – 29

Text: J 20, 19 *Téhož dne večer - prvního dne po sobotě - když byli učedníci ze strachu před Židy shromážděni za zavřenými dveřmi, přišel Ježíš a postavil se uprostřed nich a řekl: „Pokoj vám.“*

Jsme každý za zavřenými dveřmi. Ze strachu před koronavirem. A přece, i když jsou dveře zavřeny, tak se setkáváme se vzkříšeným Pánem. Dokonce smíme v tuto chvíli slyšet jeho slovo všichni najednou. Vy, kdo jste se připojili k tomuto živému přenosu bohoslužeb, smíte slyšet totéž slovo, které zní právě v tuto chvíli zde ve střítežské modlitebně. Navzdory zavřeným dveřím, zavřeným domácnostem, kostelům, obchodům a okresům. I ke všem vám, kdo jste v karanténě, vstupuje Ježíš se svým slovem. Na něj neplatí omezení pohybu, on může být zároveň tady i tam, zde i u vás doma. Zažíváme tak totéž, co učedníci. Potkávají se s Kristem na cestě do Emaus, v Jeruzalémě nebo třeba v Galileji. Stejně jako v Rožnově, ve Stříteži, na Horní Bečvě, nebo kde všude sledujete tyto bohoslužby. Pro něj neplatí ani zavřené dveře, ani zavřené hranice, ani uzavřené domácnosti. Vstupuje k nám a je s námi. Takže se můžeme upokojit, protože on tu je.

A jeho slovo zní: „Dobrý den“. On pochopitelně pozdravil hebrejsky: „Šalom alejchem.“ A kdyby nešlo o slova vzkříšeného Ježíše, tak by možná učedníci ten formální pozdrav přešli úplně stejně, jako my vnímáme obyčejné „dobrý den“. Jenže v ústech vzkříšeného ten pozdrav znamená najednou mnohem víc. Najednou slova „pokoj vám“ získají na opravdovosti a zní jako Boží slovo, které má moc, které něco s člověkem dělá a působí změnu, protože činí přítrž lidskému strachu z budoucnosti, boří naše katastrofické scénáře, uvolňuje sevření, zbavuje úzkostí, otevírá nové obzory. Tak ona smrt neznamena konec? Není třeba se znepokojovat? Můžeme zůstat v klidu? Ano, protože to slovo má najednou úplně jinou váhu než pouhý pozdrav vyřčený jako zbožné přání. Je to slovo, které říká Vzkříšený. Ten obyčejný pozdrav „pokoj vám“ zní z úst Vzkříšeného podobně jako stvořitelské „budiž světlo a bylo světlo“. Ježíšův pozdrav přímo tvoří pokoj. V tu chvíli, kdy byl vysloven, pokoj doslova zalil srdce učedníků a oni se zaradovali. Jako kdyby vám uprostřed pandemie a vládních opatření někdo popřál dobrý den, a váš den by se tím opravdu změnil na den radosti, pokoje, den beze strachu, bez smutku a úzkostí.

Takto nám Ježíš přeje svůj pokoj, protože nejde jen o pozdrav. Reálně nám ho přináší Ježíšova živá přítomnost. Jde o živý přenos pokoje. Ježíš je s námi živě ve spojení, a jeho pokoj je live či on-line, prostě teď, ne až jednou. Ne až budou otevřené hranice, obchody a kostely. Ne až přijde Boží království v plnosti. Ježíšovou přítomností se strach mění na pokoj i za zavřenými dveřmi. Učedníci to zažili a zaradovali se.

Ale každý to tak nemá. Tomáš to např. nezažil. Byl zřejmě zavřený někde jinde, měl nějaký jiný program a setkání s živým Ježíšem mu uniklo. Ono to společenství má přece jen něco do sebe. Tomáš se o tom měl přesvědčit až ve chvíli, kdy se ke shromáždění učedníků znovu připojil. Když mu kamarádi řekli, jaké to bylo minulou neděli super a že se živě setkali s Kristem a získali tak pokoj, nechtěl jim Tomáš zprvu věřit.

Ale pak se situace opakovala a Tomáš byl tentokrát u toho. Ale nejen, že byl u toho. Ježíš ho přitom osobně oslovil. Promluvil přímo k Tomášovi. A jakoby věděl, o čem Tomáš předtím s učedníky diskutoval, rovnou mu nabídl, ať se osobně přesvědčí, že setkání se Vzkříšeným není nějaká iluze a úlet, ale že jde o téhož Ježíše, který trpěl pod Ponciem Pilátem, byl ukřižován, umřel a byl pohřben. Jde tu o jednotu víry a také o Ježíšovu totožnost. Vzkříšeného Krista si církev nemůže upravit podle sebe a představovat si jej jinak, než jak jej zažili učedníci, když kázal, uzdravoval a trpěl na tomto světě. Vzkříšený Kristus je tentýž včera dnes i na věky. Tomášovi jde právě o to, aby vzkříšený Kristus, kterého bude církev zvěstovat celému světu, nebyl někdo jiný, než ten, který blahoslavl chudé duchem, který umýval nohy učedníkům, ujímal se nemocných a položil svůj život za mnohé. A vzkříšený Pán se Tomášovi právě takto legitimuje: „Pohleď na mé ruce a vlož svou ruku do rány v mém boku.“ A Tomáš uznává: „Ano, to je můj Pán a můj Bůh.“ Takto ho poznávám.

Učedník Tomáš tady reprezentuje několik typů lidí. Jednak je to ten, který není úplně pokaždé přítomen. Někdy má prostě jiný program a není ho vždycky všude vidět. Také představuje člověka, který nesdílí okamžitě nadšení všech okolo. To ale neznamená, že by o věcech nepřemýšlel. Jen se nechce zklamat nějakým povrchním zážitkem. Potřebuje solidní základ, něco hmatatelného, čeho se dá chopit. A pak je to také člověk, který potřebuje mít konzistentní názory, potřebuje si dávat dohromady souvislosti a zachovat jakousi kontinuitu poznání. No, a v neposlední řadě potřebuje být o věcech přesvědčen. Potřebuje nahlédnout a pochopit, že věci jsou tak, jak mají být. V tom to má trochu složitější než lidé, kterým stačí něco slyšet a už tomu věří. Ale podle Ježíše i takoví ti duchem chudší jsou blahoslavení, protože ve víře nemají tolik zábran a předsudků jako strážliví Tomášové, pro které je důležité nejdřív přijít, přesvědčit se a teprve pak uvěřit.

Nicméně dnešní příběh hovoří jasně o tom, že ani Tomášové nejsou bez šancí. A když se setkají s Kristem tak, že zažijí zcela osobní oslovení, pak jejich vyznání je o to jasnější a dovedou ho vyjádřit bez velkých emocí naprosto lakonicky a pregnantně: „Můj Pán a můj Bůh.“

Modlitba: *Pane Ježíši Kriste, jsme lidé různí, ale ty ke každému přistupuješ osobně. Dáváš nám možnost tě poznat. Kéž dovedeme odhodit všechny své předsudky, pochyby a zklamání, a přijmout tě jako svého Boha a Pána. Amen.*

Přímluvná modlitba: *Pane, zbav lidi strachu, vždyť strach je špatný rádce. Dej, ať nás nesvívá úzkost a nedusí malověrnost. Dej nám široký výhled ke tvému království. Dej, ať se nerozhlížíme úzkostlivě po všech nebezpečích, která by nám mohla brožit. Kéž se soustředíme na tebe ve svém středu. Pane, otevírej naše oči, ať stále vidíme důvod k radosti. Dopřej nám zaradovat se z tvé moci a naplňuj naše srdce pokojem. Prosíme za ty, kteří se stále cítí nesvobodní. Daruj nám svobodu v Duchu svatém a život v pravdě a upřímnosti. Dej nám trpělivost s sebou samými, s lidmi kolem nás i s celou tvou církví. Kéž jsme tvůrci pokoje. Ať všude, kam vstoupíme, přinášíme tebe, Krista ukřižovaného i vzkříšeného. Amen.*